

Primul tun FPS, privatizarea frauduloasa catre israelieni a Hotelului Bucuresti, tras cu surdina, la Tribunal, dupa 13 ani de procese. Material Informativ via Cititorii Ziaristi Online

ziaristionline.ro/2014/01/13/primul-tun-fps-privatizarea-frauduloasa-catre-israelieni-a-hotelului-bucuresti-tras-cu-surdina-la-tribunal-dupa-13-ani-de-procese-material-informativ-via-cititorii-ziaristi-online/

eXpress

13.01.2014

Inceand de azi vom publica mai des din materialele primite la redactie, cum este cel de mai jos, in cadrul unei noi rubrici, intitulate **Cititorii Ziaristi Online**:

Finalizarea cu surdină, după 13 ani, a primului dosar de corupție din privatizările românești.

Vânzarea căminului parlamentarilor români – Hotelul București, o afacere penalo-„politică“

Marți 14 ianuarie 2014 are loc ultimul termen de judecată al procesului prin care fostul președinte al Fondului Proprietății de Stat (agenția de stat care a făcut privatizarea întreprinderilor românești), Radu Sârbu, a vândut SC București-Turism SA (Hotel București – azi Radisson -, restaurantul CINA și apartamentele din strada Luterană) Procesul 42002/3/2012 se desfășoară la Tribunalul București (vizibil la link-ul: http://portal.just.ro/3/SitePages/Dosar.aspx?id_dosar=30000000505343&id_inst=3) și îi mai are ca inculpați pe fostul director general al F.P.S. Emil Alin Giurgiu, pe fosta juristă a F.P.S. Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela și pe israelienii Rasin Eliahu și Bandner Robert.

Tergiversarea uriașă a dosarului (care va face ca, probabil, nici un inculpat să nu execute vreo pedeapsă) se datorează instituțiilor statului și tertipurilor israelianului Eliahu Rasin, căci cauza se afla pe rolul TMB din 2002, cu nr.3422/2001 (nr. nou 590/3/2002), când instanța a decis în 13.01.2005 întoarcerea dosarului la Parchetul General pentru audierea inculpatului israelian Rasin, care însă, ca și în alte cauze penale din România, s-a sustras sau se sustrage prezentării în fața procurorilor sau a instanțelor (așa cum a fost cazul și privind MO-ul cum a obținut și marele Hotel Sinaia din centrul stațiunii prahovene).

Deloc inexplicabil, dosarul nu a ajuns la Parchetul General, ci a fost pierdut – sau uitat – într-un colțșor al arhivei Secției a II-a Penale a Tribunalului București, până când, după 2 ani, în anul 2007, cu ajutorul procurorului Robert Cazanciuc (pe atunci purtător de cuvânt al Parchetului General) el a fost dezgropat și înaintat Departamentului Național Anticorupție, pentru finalizarea procedurii audierii inculpatului Rasin Eliahu. Nici de această dată, însă, Rasin nu a binevoit să se prezinte, prin urmare **DNA-ul condus de Daniel Morar, reface expertiza și constată lipsa prejudiciului adus statului român, contrazicând prima expertiză de la dosar, și dispune NUP și SUP pentru toți inculpații.**

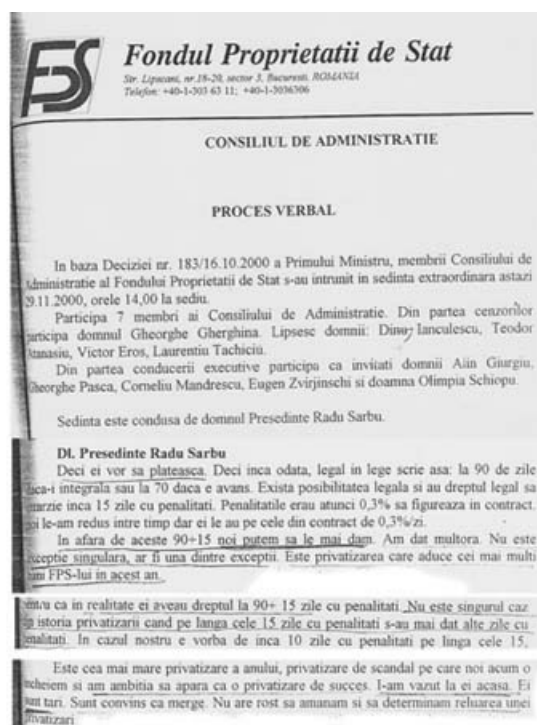
Soluția DNA a fost însă contrazisă de judecătoarea Trancă Ana Maria de la Secția a I-a a Tribunalului București, care în dosarul 47852/3/2009 a admis plângerea împotriva ordonanței procurorului de netrimitere în judecată și a reținut cauza spre judecare față de inculpați sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni, precum înșelăciunea și abuzul în serviciu, dar și din acest dosar a fost disjuns dosarul 42002/3/2012, ce se judecă în prezent, urmând ca pe 14 februarie 2014 să fie audiat ca ultim martor, care nu s-a prezentat până în prezent, ex-parlamentarul PDL Dan Radu Zătreanu, acesta fiind la data săvârșirii faptelor (2000) administrator al firmelor lui Eliahu Rasin, dispunând și de sumele plătite statului român ca și de cele din care s-au plătit comisioanele de privatizare într-un cont londonez. Totodată, Zătreanu Dan Radu este cel care, mandatat de Rasin Eliahu, a semnat din partea cumpărătorilor israelieni, cu directorul FPS Giurgiu Alin Emil, Actul Adițional al contractului de privatizare al SC București-Turism SA, act în care prețul de vânzare nu a fost actualizat cf. Cod Civil.

Dan Radu Zătreanu este în prezent reprezentantul pentru Diaspora al Mișcării Populare (după ce a părăsit PDL-ul), dar a fost și consilier general al capitalei între 2004 și 2008. Grupul Sitraco (mega trust de construcții și afaceri imobiliare din România), unde D.R. Zătreanu este director (din 1993) iar E. Rasin președinte, a fost înființat în România în 1992 de „companii americane și irlandeze“, dar „controlat de investitori israelieni“ (cum se auto-definește pe site-ul companiei). De la începutul activității sale Sitraco a preluat de la Primăria București structurile unor blocuri neterminate în perioada ceaușistă pe care le-a finalizat, fie pentru Primărie, precum blocurile gemene de lângă Operetă, fie pentru a le vinde. (La câteva luni după ce Dan Radu Zătreanu a plecat de la primăria Capitalei – în 2008 -, au apărut și niște scandaluri legate de deturnări de fonduri în care ar fi fost implicat personal, precum **afacerea „Ultrasport“**).

Numele trustului Sitraco este asociat și de controversatul Alexandru Bittner, persoană care s-a insinuat ca fiind unul din acționarii din umbră ai Sitraco, și care a tras sforile privatizării SC București-Turism SA (Hotelul București) alături / sau pentru Eliahu Rasin. Firma Sitraco Conimpex (condusă de Zătreanu) a apărut în anii '90 chiar și asociată în afaceri cu Midas SA, asumată public drept „coordonată“ de A. Bittner (când firma Midas a ridicat o construcție pentru mătușa premierului Adrian Năstase, Tamara Cernașov, pe strada Mircea Vodă, numărul 35), deși public D.R. Zătreanu a negat că l-ar cunoaște personal pe Alexandru Bittner.

În ciuda negațiilor lui Zătreanu, presa anilor '90 îl arăta pe Alexandru Bittner ca fiind un patron al firmei Sitraco, condusă de Eliahu Rasin, firmă care a primit un important spațiu din partea Primăriei București în timpul mandatului lui Crin Halaicu, al cărui consilier la capitală era chiar Bittner. Astfel, presa centrală din anul 2000 (articolele „Bittner, Omul Păianjen“ și „Imperiul Bittner“ din *Ziua* nr. 1910 din 25 septembrie 2000), scria că „Sitraco, firma lui Bittner, a primit cadou de la Halaicu un bloc în buricul Bucureștiului“.

Bittner a apărut adesea și în culisele privatizării SC București-Turism SA.

În esență, cauza penală se referă la faptul că pentru a participa la licitația organizată de Fondul Proprietății de Stat, Eliahu Rasin a folosit o serie de acte false (scrisoare de bonitate, faptul că firma Noni Voiaj nu avea datorii față de statul român, acceptate de Direcția privatizare a FPS, deși fusese avertizată de structurile autorizate – Direcția control – din aceeași instituție, privind situația de neacceptat a participării la privatizare a firmei), dar și că șefii F.P.S. au admis, la un an de la semnarea contractului de privatizare (24.12.1999), când acesta era rezoluționat (desființat) de drept, să semneze la 5 decembrie 2000 un act adițional (neprevăzut de legea privatizării) prin care să îi dea încă o șansă lui Rasin Eliahu să plătească pachetul majoritar de acțiuni al SC București-Turism SA, dar **fără să actualizeze prețul exprimat în lei**, într-un an cu inflație galopantă. Însuși inculpatul Sârbu Radu Ovidiu recunoaște (în declarația de inculpat, la pag.83 din vol.I a dosarului penal TMB nr.42002/3/2012) că „inflația în acel an [2000] a fost 44%, leul s-a devalorizat în procent de 42%, iar majorările calculate pe întreg anul ar fi fost de 109,5%“, dar a aplicat o penalitate de numai 0,3%.

În aceste condiții, anchetatorii inițiali din cauza penală au stabilit că din banii alocați de banca creditoare a privatizării (Leumi Le Bank-Israel) mai multe milioane USD au fost doar aduși în acte prin România, în conturile firmei cu care Rasin cumpărare Hotelul de la statul român, și transferați apoi în contul unei firme terțe la Londra (UK) a numitului Eliahu Rasin, statul român înregistrând astfel un prejudiciu de 5 cca milioane USD.

â

Nimic din ceea ce a însemnat „spălarea“ sau îngroparea acestui dosar penal nu este străin de jocurile politice, de bani și de corupție, chiar dacă traficul de influență pare să se fi practicat chiar pe culoarele instituțiilor cele mai importante ale statului român, inclusiv la Palatul Cotroceni.

Privatizarea însăși a Hotelului București este, după cum pretinde inculpatul Rasu Sârbu, una politică, căci în Consiliul de Administrație al F.P.S. din 29.11. 2000 acesta îi încuraja pe membrii C.A. să aprobe semnarea unui Act Adițional (o nouă privatizare, de fapt) deoarece el personal i-a cunoscut pe israelieni „la ei acasă“ și aceștia „sunt tari“. Fiind interogat de instanță privind acest aspect, Radu Sârbu a declarat că: „îi cunoșteam pe cumpărători în sensul că în ianuarie-februarie [2000], am participat la o vizită în cadrul delegației președințiale în Israel, unde printre altele am avut întâlnire și cu oamenii de afaceri evrei vorbitori de limba româ; în această conjunctură l-am cunoscut și pe dl. Rasin Eliahu, pe care însuși atașatul comercial în Israel mi l-a prezentat...“ (declarație de inculpat, pag.83, vol.I, dos.pen. nr.42002/3/2012). În declarația martorului Boariu Alexandru, dată în fața instanței la data de 17.12.2013, arată că Radu Sârbu pretindea că jocurile sunt politice, făcute la nivel foarte înalt (ceea ce sugera implicarea președintelui Emil Constantinescu): „Am studiat dosarul [civil al privatizării SC București-turism SA] care s-a aflat în judecată la Î.C.C.J. [în 2000] și am constat că nu sunt depuse toate actele la dosar, aspect care m-a determinat să îl contactez iarăși pe președintele F.P.S., dl. Radu Sârbu Ovidiu... acesta a motivat că nu poate da înapoi, întrucât **sunt rațiuni de natură politică în menținerea contractului**“ (declarație de martor, pag.302, vol.I, dos.pen. nr.42002/3/2012).

ô

Vizita oficială a președintelui României Emil Constantinescu în Israel a avut loc în perioada 3-7 ianuarie 2000, când s-a întâlnit cu președintele Israelului Ezer Weizman, chiar în momentul când președintele israelian se afla în mijlocul unui scandal de corupție, procurorul general al statului cerându-i lui Weizman să justifice pentru ce a primit 450.000 dolari SUA („a large financial gifts“) de la afaceristul evreu Edouard Seroussi, de ce nu a raportat această sumă și nu a impozitat-o; Weizman a demisionat în scurt timp (în 13 iulie 2000) din funcția de președinte al Israelului, urmare acestui scandal. [Mituitorul Seroussi a dispărut în timpul anchetei, într-un incendiu provocat, dar fratele acestuia, Joseph Seroussi, a devenit „regele confecțiilor“ în România (cf. *Forbes*), după ce, în 1993, a luat, prin fabrica sa de la Botoșani, un credit nerambursat de la *Bancorex* de 14 miliarde de lei vechi, ajungând să aibă, apoi, fabricile de confecții *Ikos Conf* (trei milioane de dolari profit anual) și *Norada* din Odorheiul Secuiesc, *Serconf* din Botoșani, *Serca* din Călărași, *TJR Industries* din Tulcea și altele. Anii 1998-2000 au reprezentat pentru familia Seroussi explozia afacerilor din România, culminând cu lansări de noi linii de producție. Întreaga afacere Seroussi cu confecții din România valorează 180 milioane USD, deținând și lanțul de magazine *No.36*, în București și în țară.] Acesta era mediul putred moral al înalților oficiali israelieni care i-au primit pe președintele României, E. Constantinescu, și pe președintele F.P.S., Radu Sârbu, prezentându-l acestora pe Eliahu Rasin, ca și pe alți afaceriști (precum Sorin Beraru) ca pe investitori serioși, care trebuie sprijiniți politic.

ô

De instrumentarea dosarului penal al privatizării SC București-Turism SA s-au ocupat în România nume importante, precum polițistul Constantin Duvac sau procurorul Adrian Miclescu, înlăturați din sistem. Toți au simțit, la un moment dat, protecția politică, respectiv mafiotica, de care se bucurau cei implicați în dosar.

Poliția și procuratura (IGP și Parchetul General al României) s-au lovit de opoziția fățișă a noilor șefi de la agenția privatizării, numită atunci, mai nou, APAPS (ex-FPS), adică de refuzul președintelui acesteia, Ovidiu Mușetescu (mort strategic, parcă, ulterior, după ce comisese și el o serie de privatizări frauduloase), care a refuzat să colaboreze cu organele de anchetă ale statului, protejându-l astfel pe predecesorul său Radu Sârbu. Ovidiu Mușetescu a refuzat să îl primească pe procurorul de caz, Adrian Miclescu, și să îi permită acestuia accesul la actele deținute de APAPS. Acest fapt s-a întâmplat și când celebrul procuror a fost însoțit la sediul APAPS de către șeful său, procurorul-șef Tănase Joița. Ulterior, procurorul-șef Joița i-ar fi declarat procurorului Miclescu (poveste cunoscută în unele medii ale magistraților) că a fost vizitat la birou de dna Dana Năstase, soția premierului, care era așteptată în anticameră de către numitul Alexandru Bittner, aceasta cerându-i procurorului-general Tănase Joița să o lase mai moale cu ancheta și să nu mai fie deranjat Eliahu Rasin.

‡

În prezent dosarul se judecă la Tribunalul București sub numărul 42002/3/ 2012, fiind evidentă intenția reprezentantului Departamentului Național Anticorupție, procurorul de a îi proteja pe inculpa și privatizarea SC București-Turism SA, după ce tot DNA-ul a oprit cauza prin SUP și NUP prin rezoluția 50/P/2007. Astfel, la nivelul DNA, în data de 28 martie 2007 procurorul Cristina Fota-Bărbulescu a citat părțile inculpate și părțile civile, cu insistență pe israelianul Eliahu Rasin, direct ca și prin ambasada Israelului, dar nici de această dată pe Rasin nu l-a interesat cauza, deși pentru el întorsese judecătorul Cristian Jipa dosarul la Parchet.

Față de anul 2002, când fusese finalizată prima anchetă, părțile civile acționari minoritari ai SC București-Turism SA (Asociația Acționarilor Hotel București), au documentat o serie de alte fapte penale comise cu ocazia privatizării societății, și au propus noi obiective expertizei penale, astfel că inițial DNA a acceptat introducerea punctului b.5: „Care a fost proveniența sumei de 479.064.098.952 ROL cu care s-a plătit și achiziționat pachetul de acțiuni deținut de Fondul Proprietății de Stat la SC București Turism SA la data de 08.12.2000 și dacă această sumă de bani a fost obținută prin garantarea cu titlurile de proprietate asupra activelor SC București-Turism SA sau a acțiunilor ce urmau să fie cumpărate.“

Până la finalizarea expertizei, însă, procurorul de caz Fota-Bărbulescu a fost transferată la Craiova și înlocuită cu procurorul Diana Stăncele, iar noii experți ai DNA nu au răspuns în nici un fel acestui punct, ceea ce a lăsat-o indiferentă pe procurorul DNA Stăncele.

Sfidând concluziile primei expertize (ceea ce a devenit o modă în interiorul DNA în ultimii ani, noii experți desemnați de DNA în anul 2007, au refăcut absolut formal întreaga expertiză, copiind-o pe prima, dar excluzând tot ceea ce acuza „investitorii“ și conducerea F.P.S., concluzionând că statul român nu a fost deloc prejudiciat. Mai mult, în timp ce prima expertiză din dosarul penal al privatizării, din 2002, stabilise un prejudiciu adus statului român de 126.984.193.973 lei vechi (echivalentul sumei de 4.988.772 USD la data de 08.12.2000) ca urmare a faptului că „F.P.S. nu a procedat la actualizarea sumei datorate de cumpărător cu rata inflației din perioada aprilie-noiembrie 2000“ (prin Actul Adițional semnat la 5.12. 2000), **expertiza finalizată la 7.02.2008 la comanda DNA-ului**, eludând cu rea credință faptele, a constatat că „nu există nici un prejudiciu adus bugetului de stat“ prin „încheierea actului adițional întocmit la data de 05.12.2000“ la contractul de vânzare-cumpărare (privatizare) din 24.12.1999.

|

La termenul din 17.12.2013 reprezentanta DNA a fost înlocuită cu procurorul **Gligan Ana Maria, care a fost avansată la DNA în 23 mai 2013, provenind de la Parchetul de pe lângă Tribunalul București (după ce, mai înainte, a fost procuror-șef la Parchetul de pe lângă Judecătoria Valenii de Munte).**

Această procuror a încercat să îl intimideze pe martorul Boariu Alexandru, acuzându-l că nu a depus plângere penală față de cele pe care arată că le știe (deși chiar acesta depusese plângerea penală inițială în numele ziarului *Adevărul*, alături de șefii săi, Dumitru Tinu și Cristian Tudor Popescu), că nu are studii (deși este absolvent ASE). Astfel s-a ajuns să nu fie consemnată declarația dată de ziaristul Boariu Alexandru în fața instanței la 17.12.2013, cum că știe că inculpatul Rasin Eliahu a împrumutat o sumă uriașă de bani (1 million USD) în noiembrie 2000 de la Fathi Taher pentru a-i face cadou inculpatului Radu Sârbu în scopul de a-l face pe acesta să impună FPS semnarea Actului Adițional la contractul de privatizare, fapt care s-a și îndeplinit (dl. Boariu Alexandru știe această împrejurare

de la Dumitru Tinu, care îl frecventa pe Fathi Taher la hotelul acestuia din capitală, Marriott, același hotel de la care se deplasa Dumitru Tinu cu autoturismul atunci când, l-a scurt timp după instrumentarea dosarului penal al privatizării SC București-Turism SA – Hotelul București, a pierdut direcția vehiculului auto și a decedat.)

Material primit de [Ziaristi Online](#)

Cititi si [Privatizarea Hotelului Bucuresti. Studiu de caz Radu Sârbu/FPS și “gașca infrațională”](#)

[“Secta” face cu ochiul spre PNȚCD-Sârbu](#)